

Der må være noget andet også. Hvad er det egentlig, dét kunne være, vil jeg spørge hr. Jann Sjørnsen?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg lagde i min ordførertale vægt på at tilkende-give, at der er mange virkemidler, der skal tages i brug for at bekæmpe terrorisme. Jeg mener, at verdenssamfundet har reageret voldsomt i forhold til Osama bin Laden og Al-Qaida-netværket i Afghanistan. Det har været helt nødvendigt. Det har også haft Kristeligt Folkepartis støtte.

Jeg mener, det er vigtigt, at man også diskuterer de midler, der er taget i brug, som vi altså har på programmet, jf. lovforslaget her i dag. Men jeg mener altså også, at udviklingsbistand er med til at mindske konflikterne i verden. Det kan godt være, at hr. Per Dalgaard og Dansk Folkeparti ikke er enige i det, eller det ved jeg, at de ikke er, og det er så også i orden.

Men jeg siger jo ikke, at Osama bin Laden eller terrorister i det hele taget har været fattige mennesker, men de pågældende har mulighed for at vinde opbakning og har jo desværre opbakning blandt utrolig fattige mennesker.

Jeg tror ikke, at det er forbigået hr. Per Dalgaards opmærksomhed, at Osama bin Laden ikke handler helt alene, eller at han ikke skulle være uden nogen støtte i verden. Desværre har Osama bin Laden m.fl. alt for god støtte, især i den fattige del af verden.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Indledningsvis vil jeg gerne starte med at takke for, synes jeg, en god debat, vi har haft her i dag, og naturligvis også for den meget brede støtte, som jeg fornemmede, der har været til regeringens forslag.

Kl. 14.50

Der er ingen tvivl om, at verden er forandret. At det, der skete den 11. september sidste år, hvor terrorister brugte passagerfly som mordvåben og uskyldige passagerer som gidsler til at slå tusindvis af mennesker ihjel med, har forandret vores syn på, hvad der er nødvendigt, og hvilke redskaber der skal tages i brug for at bekæmpe terrorisme. Jeg synes også, at begivenhederne den 11. september har vist en anden ting, nemlig at internationale organisationer som FN og EU, der ofte bliver beskyldt for at være gode organisationer med gode formål, en god type samarbejde, rent faktisk, når det er nødvendigt,

også kan træffe de nødvendige beslutninger og også gøre det inden for en ganske kort tidsfrist.

Ofte bliver de jo beskyldt for, at tingene tager tid, og at det går alt for langsomt. Men her er der virkelig tale om, at såvel FN som EU har vist handlekraft og har vist, at når verden bliver mødt med den slags grusom terror, er verdenssamfundet også klar til at svare igen. Så er det ikke kommaerne og småuenhederne, som stiller sig i vejen for, at man kan træffe fælles beslutninger. Det synes jeg er flot, og det er rigtigt, at man har kunnet gøre det så hurtigt.

En lang række ordførere har været inde på forskellige områder, hvor man har set sådan mere principielle problemstillinger.

Først vil jeg gerne tilkendegive såvel over for Venstres ordfører som over for den socialdemokratiske ordfører, at jeg synes, det er rigtigt, at man hele tiden taler om at bevare balancen i det her, for terrorbekæmpelse skal vi gøre godt og effektivt, men vi er også et folk, der lægger vægt på den personlige frihed, og som lægger vægt på de rettigheder, man har som individ. Derfor skal vi også bevare den balance. Jeg synes, det er rigtigt også at have det med i denne her debat.

Fru Sandy Brinck var inde på deltagelses-spørgsmålet. Sådan som jeg forstod spørgsmålet fra fru Sandy Brinck, så drejede det sig om, hvorfor man ikke har pillet deltagelse ud af den gamle § 114. Jeg ved ikke, om jeg forstod det korrekt.

Men grunden til, at regeringen har valgt at bevare også den gamle definition og rykke det længere ned, er, at den jo i dag bliver brugt til andet end terror. Den bliver brugt i en bredere forståelse og i et bredere perspektiv, og derfor mener vi også fortsat, at det er nødvendigt at bevare den som en mulighed, og selvfølgelig fordi det er nødvendigt. Så grunden til, at vi bevarer den gamle § 114, er, at den ikke kan erstatte det, vi laver angående terror.

Det andet spørgsmål, som fru Sandy Brinck var inde på, var hele spørgsmålet om registrering og logning, bl.a. om, hvad der var teknisk muligt. Jeg vil sige, at vi ikke i lovforslaget har skabt hjemmel til at kræve, at der kan logges mere end det, der er behov for.

Jeg synes faktisk, det er lidt underholdende, at der er nogle, der forsøger at gøre det her logningsspørgsmål til sådan en ny slags overvågningssamfund, hvor vi tvinger teleselskaberne til at opbevare alverdens data. Ja, det var jo ligefrem sådan i tv-udsendelserne i går, at det for mennesker, der ikke har hørt om det her før,